

STAR
WARS™
THRAWN
SPOJENECTVÍ

TIMOTHY ZAHN

Star Wars - Thrawn. Spojenectví

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.egmont.cz
www.albatrosmedia.cz

EGMONT

Timothy Zahn

Star Wars - Thrawn. Spojenectví – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

**STAR
WARS**™

THRAWN
SPOJENECTVÍ

TIMOTHY ZAHN

EGMONT

Věnováno všem, kteří někdy uvažovali,
zda se nespřáhli s nesprávným člověkem...

Original title: Star Wars: Thrawn: Alliances
© 2020 Lucasfilm Ltd. & ® or ™ where indicated. All rights reserved
Cover art: Two Dots
Cover design: Scott Biel

First published by Del Rey, an imprint of Random house,
a division of Penguin Random House LLC, New York

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být reprodukována či přenášena v jakékoliv formě a jakýmikoliv prostředky, elektronickými či mechanickými, včetně fotokopírování a nahrávání, či prostřednictvím systému ukládání a vyhledávání dat, bez předchozího písemného souhlasu nakladatele a majitelů autorských práv.

Vydalo nakladatelství EGMONT
v Praze roku 2020 ve společnosti Albatros Media a.s.
se sídlem Na Pankráci 30, 140 00 Praha 4.
Číslo publikace 35138
Z anglického originálu *Star Wars – Thrawn: Alliances*
vydaného nakladatelstvím Random House Publishing Group
přeložil Pavel Klimeš

Odpovědný redaktor Stanislav Kadlec
Technická redaktorka Alena Mrázová
Sazba Art D – Grafický ateliér Černý, s.r.o.

Dotisk prvního vydání
ISBN tištěné verze 978-80-252-4528-6
ISBN e-knihy 978-80-252-4932-1 (1. zveřejnění, 2021) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-252-4933-8 (1. zveřejnění, 2021) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-252-4931-4 (1. zveřejnění, 2021) (ePDF)
Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou
spotřebitelskou cenu.

www.albatrosmedia.cz
www.egmont.cz

Před dávnými časy, v předaleké galaxii...

PROLOG

NYNÍ

„Ucítil jsem narušení Síly.“

Císař Palpatine se odmlčel a v očekávání reakce zabloudil myšlenkami ke dvěma poddaným stojícím před jeho trůnem.

Ne. K *poddaným* ne. Ovšemže ne *poddaným*. Za poddané byli označováni bezvýznamní, politováníhodní tvorové, kteří se hodili pouze k ovládnutí, zastrašení či k poslání na smrt v bitvě. Bytosti stojící před ním byly mnohem více než jen běžní poddaní.

Chisský velkoadmirál, génius strategie a taktiky. Sithský lord, nemilosrdný a mocný v Síle.

Palpatinovi bylo jasné, že ho pozorují a každý se svým vlastním způsobem snaží vyvodit, proč si je nechal zavolat. Velkoadmirál Thrawn u svého císaře zkoumal hlas, výraz a postoj. Lord Vader se zase ke svému mistrovi natahoval v Síle.

To vše Palpatine cítil. Mezi těmito dvěma svými nejschopnějšími služebníky však cítil také napětí.

To napětí nepramenilo pouze z jejich touhy stát po boku svého pána ve středu imperiální moci jako jediný, byť i tento aspekt zde rozhodně hrál roli.

Bylo v tom víc. Mnohem víc. Thrawn nedávno utrpěl vážnou porážku, když dovolil, aby mu mezi prsty proklouzla malá skupina rebelů, již

předtím úspěšně obklíčil na planetě Atollon.¹ Tímto selháním si vysloužil Vaderovo opovržení.

Thrawn se naproti tomu silně stavěl proti projektu Hvězdy smrti, který podporovali Vader, velkomoff Tarkin i sám Palpatine, a místo toho prosazoval svůj vlastní milovaný projekt TIE Defender na Lothalu. Thrawnova opozice zatím nedosáhla úrovně otevřeného odporu, císař však věděl, že je to pouze otázkou času. Věděl to i Vader.

Avšak Palpatine si je nezavolal, aby jim nabídl možnost usmířit se. Rozhodně do jejich konfliktu nechtěl vstupovat osobně. Byly zde jiné, mnohem hlubší důvody.

Thrawn Impériu přísahal věrnost. Nicméně tato věrnost doposud nebyla podrobena skutečné zkoušce. Vader stál po Palpatinově boku jakožto učedník sithského mistra, ale jeho předešlý život mezi Jedií nešlo jednoduše ignorovat či bezstarostně přejít.

Teď, když tu bylo to pozoruhodné narušení Síly, vyvstala příležitost vypořádat se s oběma problémy.

Palpatine krátce pozvedl oči k vysokému oknu svého trůnního sálu. V dálce bylo vidět jen stěží rozeznatelný šipkovitý tvar hvězdného destruktoru *Chimaera*, který se vznášel vysoko nad coruscantskými budovami i vzdušnými cestami. Obvykle by takto velké vojenské lodi nebylo dovoleno sestoupit pod nízkou orbitu, ale Palpatine si přál, aby loď byla na této schůzce přítomna jako jemná připomínka oběma služebníkům, co Thrawn dostal do vínku a o co mohl zase přijít.

Jak Palpatine očekával, Vader promluvil první. „Možná cítíte toho uprchlého Jodie, Kanana Jarruse,“ naznačil. „Nebo toho tvora, se kterým se údajně střetl admirál Thrawn na Atollonu.“

Palpatine se pousmál. Ovšemže necítil Jarruse. Tohoto konkrétního narušení už si císař dávno všiml, zapamatoval si ho a víc se o ně nestaral, jak ostatně Vader moc dobře věděl. Jeho narážka měla pouze připomenout Thrawnovi – i Palpatinovi – Chissovou ponižující porážku.

Thrawn na Vaderova slova nijak viditelně nezareagoval, ačkoli Palpatine zaznamenal napětí v jeho postoji. Už císaři slíbil, že se vypořádá s Jarrusem a ostatními Fénixy, kteří mu nedávno unikli. Značná

¹ Viz závěrečná dvojepizoda „Nultá hodina“ ve třetí řadě seriálu *Star Wars: Povstalci* (pozn. překl.).

část důvodů toho selhání byla mimo Thrawnovu kontrolu, a proto mu Palpatine nevezal sedmou flotilu.

Vader však neměl pochopení pro žádné selhání, ať už pro ně byly jakékoli důvody či polehčující okolnosti. Prozatím vyčkával, nicméně byl více než ochoten se do věci vložit a v případě velkoadmirálova selhání problém vyřešit.

„Toto narušení s nimi nesouvisí,“ odmítl Palpatine jeho nářžku. „Je to něco nového. Něco jiného.“ Pohledem těkal z jednoho služebníka na druhého. „Něco, co může být odhaleno jen při spolupráci vás obou.“

Ani teď žádný z nich viditelně nezareagoval. Avšak Palpatine ucítil jejich překvapení. Překvapení a reflexivní protest.

Spolupracovat?

Tentokrát promluvil první Chiss. „Se vši úctou, Vaše Veličenstvo, věřím, že by mé služby a schopnosti šlo využít lépe jinde,“ řekl. „Rebely, kteří unikli z Atollonu, je třeba vypátrat a zničit, než se stačí přeskupit a připojit k jiným buňkám.“

„Souhlasím,“ ujistil ho císař. „Ale sedmá flotila a komandér Woldar si s tím prozatím poradí bez vás. V době čekání na nové pověření se ke komandérovi připojí i velkomoff Tarkin.“

Palpatine ucítil záblesk Vaderových emocí, snad naději, že Thrawn tuto chvíli bude mylně považovat za vhodný čas ke vznesení námitek proti projektu Hvězdy smrti. A Palpatine se dokonce odmlčel, aby mu k tomu poskytl příležitost.

Ale Thrawn zůstal zticha.

„A zatímco budou Woldar a Tarkin pátrat po rebelech a vypořádávat se s nimi, vy s lordem Vaderem odletíte vaší vlajkovou lodí vyřešit tuto další záležitost,“ pokračoval císař.

„Rozumím, Vaše Veličenstvo,“ přikývl Thrawn. „Rád bych však upozornil, že guvernér Tarkin není obeznámen s touto konkrétní povstaleckou buňkou tak dobře jako já. Možná by bylo efektivnější nabídnout lordu Vaderovi jeden z mých hvězdných destruktorů, aby se mohl vydat hledat toto narušení sám.“

Palpatine náhle ve svém učedníkovi ucítil náznak hněvu nad Thrawnou neuváženou volbou slov. Lordovi ze Sithu se loď *nenabízí*. Bere si, *co* chce a *kdy* chce.

Avšak tak jako Thrawn, i Vader věděl, kdy má zůstat zticha.

„Překvapujete mě, admirále Thrawn,“ podotkl Palpatine. „Předpokládal bych jistou dychtivost podniknout cestu na dohled k vašemu domovu.“

Thrawnovy žhnoucí rudé oči se trochu přimhouřily a Palpatine z něj náhle vycítil opatrnost. „Jak prosím, Vaše Veličenstvo?“

„Narušení pochází z hranice s vašimi Neznámými oblastmi,“ vysvětloval císař. „Zdá se, že se soustřeďuje na planetě Batuu.“ Po vyřčení toho názvu znovu ucítil reakci. Tentokrát však přišla od obou dvou. „Věřím, že jste o ní už slyšeli.“

Thrawn měl přivřené oči a výraz na tváři s modrou pletí se rozvířil vzpomínkami. „Ano,“ zašeptal. „Vskutku jsem o ní slyšel.“

Stejně jako Vader, samozřejmě. Na tom místě se kdysi on a Thrawn připlekli, byť nevědomky, k jednomu z Palpatinových plánů.

Ale Vader opět zůstal zticha.

„Nu dobrá,“ uzavřel Palpatine. „Vy, admirále, budete velet.“ Pohlédl na Vadera. „Vy, lorde Vadere, se vypořádáte s tím narušením.“

„Ano, Vaše Výsosti,“ řekl Thrawn.

„Ano, můj mistře,“ řekl Vader.

Palpatine se vnořil do hlubin svého trůnu. „Můžete jít.“

Oba služebníci se otočili a kráčeli ke dveřím mezi dvěma tichými řadami císařských gardistů v rudých pláštích, kteří lemovali jejich cestu. Palpatine sledoval jejich odchod: Chiss ve své bílé velkoadmirálské uniformě, Sith v černé zbroji a s dlouhým vlajícím pláštěm za zády.

Řešení této konkrétní hádanky skutečně vyžadovalo přítomnost obou. Ale hlavně by zodpovědělo Palpatinovy dlouho trvající otázky.

Pousmál se. Přišel čas, aby Thrawn čelil své budoucnosti.

A čas, aby Vader čelil své minulosti.

PROLOG

TEHDY

Anakin Skywalker sešpulil rty. „Ne,“ prohlásil. „Nikdy jsem o ní neslyšel.“

„Není důvod, proč bys měl,“ zavrtěla hlavou Padmé Amidala. Nechala si ten den rozpuštěné vlasy a kadeře se jí při pohybu jemně leskly. Anakinovi se to vždycky líbilo. „Je to na hranici Vnějšího okraje, přímo u Neznámých oblastí.“

„A je to důležité, protože...?“

„Nevím,“ přiznala Padmé. „Mám jen Dujinu zprávu, že náhodou narazila na něco, co se děje někde v oblasti kolem Batuu. Myslí si, že bychom to měli prošetřit.“

„*Něco se někde děje,*“ shrnul Anakin. „To není zrovna nejsolidnější zpravodajské hlášení, které jsem kdy slyšel.“

„To si myslí i všichni ostatní z vrchního velení.“ Padmé se odmlčela a Anakin ucítil, jak v ní narůstá směsice obav a paličatosti. „A proto tam poletím sama a prověřím to.“

Anakin znal svou ženu dost dobře, aby uhodl, kam to povede. I tak to ale bylo jako rána do břicha. „Sama?“ otázal se, i když vůbec nemusel.

„Ovšemže ne,“ odpověděla Padmé. „Nezapomínej, že Duja už je na místě. A nedívej se na mě tak.“

„Jak?“

„Jako –“ téměř nezatlečně se odmlčela, když si reflexivně připomněla, kde se právě v kancelářském komplexu kdo nachází, a ujistila se, že je nikdo nemůže poslouchat – „manžel. Nebo minimálně jako jediský ochránce,“ dodala s rošťáckým úsměvem.

Anakin jí úsměv oplatil. Bývaly doby, kdy pro ni ničím jiným nebyl. Ačkoli i tehdy chtěl víc. „No, víš, ale já *jsem* tvůj jediský ochránce,“ ujistil ji. „Není důvod, abych se tak neřival nebo nemluvil.“ Krátce zatnul zuby a potlačil sílící emoce, jak ho to učili jedišti instruktoři. „Bohužel ale jsem taky jediský generál a schyluje se k bitvě, kterou bych měl vést. Kdyby tak...“

Zarazil se. Kdyby tak Ahsoka neopustila řád Jedi. Ale opustila a velice mu chyběla – a nejen kvůli svým bojovým dovednostem.

Možná že si Padmé myslela totéž a Anakinova mladá padawanka jí chyběla skoro stejně tolik jako jemu. Přinejmenším chápala dost na to, aby se ho neptala, zda by ho v té bitvě mohl někdo nahradit. „Nic se nestane,“ řekla místo toho. „Některé z mých bývalých služebných znáš. Víš, jak dobře jsou vycvičeny v boji a špionáži.“

„A Duja je dobrá?“

„Jedna z nejlepších,“ ujistila ho Padmé. „Až budeme spolu, bude mít důvod k obavám spíš ochránce nepřítel.“

„Možná.“ Anakin zvedl jedno obočí. „Mimochodem, to nebyla jedna z tvých nejlepších vět.“

„Já vím,“ přikývla Padmé. „Ty si musím schovávat do Senátu.“ Vzdychla. „Anakine, myslíš, že tahle válka někdy skončí?“

„Samozřejmě,“ potvrdil Anakin automaticky s nadšením, které doopravdy necítil.

Protože to byla otázka, kterou si kladli všichni. *Může to někdy skončit?*

Už takhle trvala déle, než čekal. Déle, než čekal kdokoli z nich. Kancelář Palpatine zatím držel všechno pohromadě a staral se, aby měla Republika jasný cíl a pevné základy. Ale ani on to nemohl dělat donekonečna. Nebo ano?

Už zemřelo tolik bytostí. Tak hrozně, hrozně moc.

Ale Padmé k nim patřit nebude. To si Anakin slíbil. „Kdy se vrátíš?“ zeptal se.

„Nevím,“ odpověděla Padmé. „V té oblasti není moc stabilních hypertras, takže nějakou dobu zabere se tam vůbec dostat.“

„Chceš vypracovat kurz?“ nabídl se Anakin. „V jediských archivech se možná dá najít něco lepšího než ve standardních mapách.“

„Ne, to není nutné,“ odmítla ten nápad Padmé. „Někdo může najít záznam tvého hledání a já nechci, aby se vědělo, že tam letím. Schovej si to pro případ, že bys za námi letěl – pak budeme totiž doopravdy potřebovat, abys to urychlil.“

„Věř mi, že to udělám.“ Anakin zavrtěl hlavou. „Já nevím, Padmé. Vážně se mi nelíbí, že budeš tak dlouho z dosahu.“

„Mně se to také nelíbí,“ přiznala. „Ale HoloNet v těch končinách nefungoval moc dobře ani před válkou a pochybuju, že se to zlepšilo. Přesto v tom regionu funguje pět soukromých služeb na posílání zpráv, takže tě pořád budu moct informovat, i když možná s nějakou časovou prodlevou.“ Natáhla se a dotkla se jeho paže. „Dobře to dopadne, Ani. Vážně.“

„Já vím,“ přikývl Anakin.

Ovšemže nic takového nevěděl. Na Coruscantu Padmé ochránil dovedl, alespoň po většinu času. Nedovedl ochránit Padmé v nejzazším koutě ničeho.

Ale už se rozhodla a on věděl, že další námitky by byly zbytečné. Bývalé služebné byly Padmé naprosto oddané a tato loajalita byla vzájemná. Ať už měla Duja potíže, nebo na potíže jen narazila, jakmile požádala Padmé o pomoc, neexistovala v galaxii žádná síla, která by je udržela od sebe.

„Jen mi slib, že mi dáš vědět, co se děje, hned jak budeš moct,“ vymínil si a vzal její ruku do své.

Do své levé ruky z masa a kostí, samozřejmě. Padmé ten rozdíl zřejmě neviděl, ale Anakin nikdy nezapomněl.

„Dám,“ slíbila. „Rychle tam přiletím, rychle zhodnotím situaci a poletím rovnou domů. Nejspíš budu zpátky dřív než ty.“

„Beru tě za slovo,“ varoval ji. „A když jsme u toho...“

Přistoupil k ní a na chvíli zůstali v dlouhém vzájemném objetí, jako v malé oáze klidu a ticha uprostřed divoké písečné bouře, která nepřestávala zuřit v galaxii.

Ta oáza však byla malá a chvíle příliš krátká. „Musím jít,“ řekla Padmé s hlavou na jeho rameni a jemně se odtáhla.

„Já taky,“ povzdechl si tiše. „Budeš mi chybět.“

„Ty mně taky.“ Padmé mu věnovala další úsměv, tentokrát spíše unavený než rošťácký. „Tobě bude aspoň dělat společnost Obi-Wan.“

Anakin se zašklebil. „To ale není úplně stejné.“

„Já vím.“ Opět k němu přistoupila a rychle ho políbila. „Najdeme si pro sebe čas, až se oba vrátíme. *Skutečný* čas.“

„To ty říkáš pořád.“ Ale pak si uvědomil, že *on* to pořád říká také. „Buď opatrná, Padmé, a vrať se v pořádku domů.“

„Ty taky, Anakine.“ Natáhla ruku a pohladila ho po tváři. „To *ty* přece jdeš do války. *Já* jen letím navštívit starou přítelkyni.“

„Jo,“ zašeptal. „Jasně.“

* * *

Bitva proběhla tak jako tolik jiných před ní: nepatrné zisky tuhle, nepatrné ztráty tamhle, přičemž obojí téměř zastínil všudypřítomný kolotoč smrti a ničení.

Když se unavené vojsko vrátilo na Coruscant, Padmé ještě nebyla zpět. Ani neposlala žádnou zprávu. Anakin zkontroloval službu, o níž říkala, že ji využije, a pak poslal dotazy i na všechny ostatní, které fungovaly v té části Vnějšího okraje. Nic. Prohledal spoustu záznamů z poslední doby, které automaticky přicházely na Coruscant k posouzení a následné archivaci. Hledal ji podle jména, popisu, designu její lodě a dokonce i šperků, které obvykle nosila. Stále nic. Podal žádost na Radu Jediů o povolení, aby se ji mohl vypravit hledat, jenže hrabě Dooku byl opět v pohybu a žádost byla zamítnuta. Po další bitvě, tentokrát rychlé, byl zpátky na Coruscantu.

Stále žádná zpráva. Ale pátrání v dokumentech nyní oznámilo shodu. Padméina loď, či alespoň loď stejné třídy a typu, byla nalezena prázdná na Batuu. Místní lovci, kteří ji našli, tvrdili, že vypadala opuštěná.

Padmé Amidala, senátorka a bývalá královna Naboo, zmizela.

KAPITOLA 1

Někteří pasažéři jsou jako zlý sen, přemítala komodorka Karyn Faro na velitelské lávce *Chimaery*.

Darth Vader k takovým pasažérům rozhodně patřil.

Faro se zamračila při pohledu na moře hvězd za průzorem můstku. Podle jejího názoru na imperiální řadovou loď nepatřili žádní pasažéři. Pokud se Vader chtěl proletět po Impériu, měl si sehnat vlastní loď.

Anebo se jí právě stala *Chimaera*, protože Vader rozhodně neotálel s tím, aby se zabydlel a udělal pár změn.

Přes šum tichého hovoru Faro uslyšela zvuk zadních dveří můstku. Otočila se a uviděla vstoupit stormtroopera v bílé zbroji. Nejprve se klidně rozhlédl kolem a pak pokračoval k Faro.

Zakabonila se ještě víc. A co se týkalo nechtěných změn v režimu na palubě *Chimaery*...

Když se před ní rázně zastavil, už se jí úspěšně podařilo zamračení skrýt. „Komodorko Faro,“ pozdravil se škrobenou formálností, kterou si od stormtrooperských důstojníků zvykla očekávat. „Já jsem –“

„Ano; velitel Kimmund,“ přerušila ho se stejnou formálností.

Nehnul ani brvou a jakýkoli záblesk překvapení ve tváři samozřejmě skrýl obličejový plát jeho přilby. Ale Faro nepochybovala, že překvapení je. Rozeznat bílé označení jednotky a hodnosti na bílém podkladu bylo

bez optických vylepšení stormtrooperů téměř nemožné, avšak Faro toto umění ovládla už dávno. „Co pro vás mohu udělat?“ pokračovala.

„Potřebuji s vámi mluvit o přidělení a prioritním umístění našeho transportéru,“ řekl Kimmund. Ani do hlasu se mu nepromítlo žádné překvapení. Vzpamatoval se z něj rychle. „Vaše vrchní správkyně handgárů má problém s posloucháním rozkazů.“

Faro v duchu zavrtěla hlavou. Ano, to byla celá starší poručice Xoxtin. Ta žena měla svůj precizní osobitý styl práce a často s ní nehnul ani pomyslný nakladač.

Naneštěstí její rodina patřila k coruscantské elitě, a navíc se přátelila s císařovým starším poradcem pro záležitosti Středního okraje. Xoxtin si mohla dělat věci po svém, protože pouze pár důstojníků flotily by se odvážilo na ni zatlačit.

Naštěstí pro Kimmunda k té hrtce patřila i Faro.

„Osobně s ní promluví,“ slíbila Kimmundovi. „Kam přesně byste chtěl váš transportér umístit?“

„Lambda lorda Vadera by samozřejmě měla být v čísle jedna,“ odpověděl Kimmund. „*Darkhawk* by měl být v čísle dvě.“

Což by osobní Lambdu admirála Thrawn odsunulo až na místo v čísle tři. Jasně porušení protokolu flotily a Kimmund to dobře věděl.

Thrawn však své důstojníky instruoval, aby s jejich hosty – jak je označil – spolupracovali, jak jen to bude možné. A nešlo o to, že by se loď z čísla tři nedostala do vesmíru stejně rychle jako z čísla jedna. Bylo to prostě jen dál od přípravné místnosti, a délka chůze byla tudíž o něco větší. Thrawnovi by to nejspíš nevadilo.

Naopak mít *Darkhawk* na tom místě by pěkně ladilo s jiným nenápadným frachtákem právě sedícím v čísle čtyři – civilní lodí, kterou Thrawn před pár lety uzmul pirátům a kterou využíval, když cítil potřebu anonymity. Transportér 1. legie byl podobného druhu: starý separatistický frachták z období klonových válek, který vypadal zvenčí zchátrale, avšak byl vybaven tou nejlepší výzbrojí, štíty a systémy na skrytí před senzory, jež nabízela imperiální technologie. Přes všechnu svou hrozivost a prudkost, nemluvě o okamžitě rozpoznatelném zjevu, lord Vader očividně chápal uplatnění nenápadnosti.

Anebo se mu prostě líbilo mít u sebe zajatou separatistickou loď, aby všem připomínala, která strana zvítězila.

„No dobrá,“ řekla Kimmundovi. „Zařídím to.“

„Děkuji, komodorko,“ odpověděl Kimmund. Krátce se postavil do pozoru, pak se otočil a odkráčel po velitelské lávce.

Faro ho sledovala ponořená ve víru kalkulací, které byly otravnou součástí života imperiálního důstojníka. Xoxtinina rodina měla moc; ale Kimmund byl velitelem 1. legie, elitní jednotky, kterou lord Vader vyčlenil z neméně slavné 501. legie, aby mu sloužila jako osobní útvar stormtrooperů. Císařova pravá ruka teoreticky převyšovala celou zamotanou politickou pavučinu.

Ale pouze za předpokladu, že by se Vader, kdyby došlo na lámání chleba, postavil za Faro. Ten však byl bohužel známý tím, že zůstával stranou politických třenic a nikdo nemohl zaručit, že by si na tuto Faroinu drobnou pomoc vůbec vzpomněl. Naproti tomu Xoxtin by jí to určitě jen tak nezapomněla.

Na takové balancování nebyla vhodná doba nikdy, avšak toto načasování bylo obzvláště špatné. Faro na komodorku povýšili před pouhými šesti týdny s tím, že operační svaz 231 bude její, jakmile se jeho současný velitel posune po hodnostním žebříčku k některé větší flotile.

Jenže tento příslib vlastního operačního svazu se dosud nenaplnil. A jelikož se stále mluvilo o nevysvětleném zmizení komandéra Eliho Vanta ze sedmé flotily, Faro už si nemohla být jistá svou budoucností. Pohněvat si v tuto chvíli Xoxtin a její rodinu by se jí mohlo stát osudným.

Kimmundovi to však už slíbila. A hlavně, dovolit podřízenému ignorovat rozkazy, třebaže podřízenému s takovými konexemi, jaké měla Xoxtin, znamenalo zavádět špatný precedens.

Dívala se průzorem a v duchu probírala různé konfrontační scénáře, když se najednou strakaté nebe hyperprostoru změnilo na hvězdné čáry, které se dále smršťily v hvězdy.

Chimaera dorazila.

Jenomže nedorazila do svého plánovaného cíle. Místo toho skončila doslova uprostřed ničeho.

* * *

Hvězdy svítily průzorem a jejich poloha odpovídala navigačnímu displeji, což potvrzovalo propočty komodorky Faro.

Lord Vader stojí mimo zorné pole, nehybný. Pouze těžké dýchání prozrazuje, kde se nachází. Jeho dýchání vykazuje určitou nepravidelnost

a také jeho postoj dává tušit tichou škálu myšlenek i emocí. Ale nelze je přečíst. Nelze je pochopit. Nelze je předvídat.

Faro mu vstoupila do výhledu. „Hyperpohon jsme zkontrolovali dvakrát, admirále,“ oznámila. *Svaly v obličejí má napjaté. V hlase jí zní větší dávka úzkosti než obvykle.* „Technici mysleli, že to může být aluviálními tlumiči, ale ty byly vyčištěny. Nařídila jsem další kontrolu, ale zatím se vše zdá v naprostém pořádku.“ *Oči má správně upřené na svého admirála, avšak napětí v jejích svalech napovídá, že přemáhá potřebu obrátit pozornost a řeč k lordu Vaderovi. Nepřeje si jeho přítomnost na velitelské lávce, ale ve výrazu tváře se jí zračí vědomí, že v té věci nemá na vybranou.*

„Pak tedy musí být chyba na straně posádky *Chimaery*,“ zahřměl Vader. *Dělá krok kupředu. V jeho hlase se možná ozývá netrpělivost.*

„Se vši úctou, lorde Vadere, to si nemyslím,“ řekla Faro. *Její oči se otáčejí k Vaderovi. Ztuhlost jejího postoje narůstá. V hlase má opatrnost a určitou dávku strachu, ale také odhodlání.* „Tato hypertrasa je jen zřídka používaná a její parametry i rozmezí jsou špatně definovány. Spíš si myslím, že jsme vlétli do hmotného stínu nějakého dříve neznámého tělesa.“

„Opravdu?“ opáčil Vader. *Tón jeho hlasu trochu klesá. Ruce se zvedají k pasu a palce se zaháknou za opasek.* „A kde to záhadné těleso je?“

Svaly na Faroině hrdle se krátce napínají. „Ještě jsme ho nelokalizovali, lorde Vadere,“ odpověděla. *Její oči se vracejí zpět k jejímu admirálovi.*

„Zadala jsem tu práci našim nejlepším sensorovým technikům, pane.“

„Možná že vaši *nejlepší* nedosahují standardů pro imperiální službu,“ podotkl Vader.

„Důstojníci a posádka *Chimaery* jsou více než způsobilí ke svým úkolům, lorde Vadere,“ vložil se do hovoru Thrawn. „Komodorko, pakliže nás opravdu ovlivňuje neznámé těleso, možná nás z jeho stínu a vlivu vysvobodí pohyb vpřed.“

„Ano, pane,“ potvrdila Faro. *Napětí v její tváři a hlase viditelně polevuje.* „Kormidelníku, leťte kupředu na dvě třetiny výkonu. Senzory, pokračujte v pátrání po tělesech.“

„A po jiných lodích,“ dodal Thrawn.

Ve Faroině výrazu se zračí zmatení. „Po jiných lodích, pane?“

„Očekáváte, že na nás někdo zaútočí?“ zeptal se Vader.

„Je to možné, byť ne moc pravděpodobné,“ odpověděl Thrawn.

„Mám obavy – ať už nás z hyperprostoru vytáhlo cokoli –, že něco po-

dobného může potkat i další lodě. Musíme si dávat pozor na kolize či jiná střetnutí.“

„Komodorka Faro právě vysvětlila, jak málo je tato hypertrasa používána,“ připomněl Vader. *Jeho mluva je malinko odsekávaná.* „Vážně považujete hustotu dopravy dvou lodí týdně za nebezpečnou?“

„Takový je skutečně údaj v navigačních mapách,“ připustil Thrawn. „Ale tento tranzitní profil se od doby zápisu mohl změnit. Když jsem tu byl naposledy, lodní doprava byla určitě ještě řídkší.“

„Vy jste tu už byl, pane?“ vypadlo z Faro. *V jejím výrazu a hlase je překvapení.* „To jsem nevěděla.“

„Je nějaký důvod, proč byste měla, komodorko?“ protáhl Vader.

„Velice se omlouvám, admirále,“ řekla Faro. *Mluví rychle. V hlase jí zní čerstvá dávka úzkosti.*

„Není třeba se omlouvat, komodorko,“ odpověděl Thrawn. „Bylo to před mnoha lety, za klonových válek.“

„Chápu,“ přikývla Faro. *Úzkost vyprchává, v hlase a výrazu je nyní patrný zájem.* „Nebyla jsem si vědoma toho, že jste v té době už byl v Republice.“

„Minulost patří minulosti,“ zaburácel Vader. „Záleží jen na přítomnosti a budoucnosti.“ *Otáčí se, jeho dlouhý plášť vlaje, jeho napůl skrytý světelný meč se leskne ve světle můstku. Jeho ruce na okamžik zůstávají zaklesnuté za opaskem, poté však spustí paže k bokům. Prsty se mu malinko sevrou.* „Budu ve své kajutě. Informujete mě, jakmile opět vyrazíme.“

„Ovšem, lorde Vadere,“ ujistil ho Thrawn.

„Také informujete svého Noghriho, že má zakázaný vstup do *Darkhawku* mé legie,“ dodal Vader. „Velitel Kimmund ho uvnitř přistihl už dvakrát. Příště to bude naposledy.“

„Rozumím, můj pane,“ přikývl Thrawn. „Rukh je občas přehnaně horlivý ve své snaze vědět o všem, co se děje na palubě *Chimaery*. Informuji ho o tom.“

„Není vůbec důvod, aby byl na palubě,“ pokračoval Vader. *Tón jeho hlasu klesá.* „Pokud jsou jeho bojové a stopařské dovednosti tak dobré, jak tvrdíte, možná jsme ho měli nechat, aby pomohl Woldarovi a Tarkinovi v honu na Jarruse a rebely.“ *Jeho hlava se lehce naklání.* „Nebo se po střetu na Atollonu bojíte o svou osobní bezpečnost?“

Faroiny obličejové svaly tuhnou. Její postoj vykazuje čerstvé napětí.

„Právě naopak, lorde Vadere,“ odpověděl Thrawn. „Díky přítomnosti vás a 1. legie na palubě je bezpečí *Chimaery* více než zaručeno. Ale než tato mise skončí, jsou tu i úkoly, které budou vyžadovat přispění nás všech, včetně Rukha.“

„Tato mise skončí dřív, než si myslíte,“ ujistil ho Vader. „Najdeme to narušení, já se s ním vypořádám a pak se vrátíme na Coruscant.“

„Rozumím,“ přikývl Thrawn.

„Dobře.“ *Vader se otáčí o pár stupňů čelem k průzoru.* „Plnou rychlostí, admirále. Chci zjistit, co přesně upoutalo císařovu pozornost.“

„Ovšem, můj pane,“ přitakal Thrawn. „Zrovna tak jako já.“

* * *

Poté co Kimmund vyhodil Rukha z *Darkhawku* poprvé, nařídil vojákovi Sampovi, aby všechny průlezy zabezpečil senzory proti vniknutí. Když se Rukh vplížil na palubu podruhé, jeden ze senzorů úspěšně sepnul a stormtrooperi ve službě ho díky tomu mohli chytit a vykázat rychleji.

Kimmund sledoval pohyb – či spíše absenci pohybu – *Chimaery* na opakovacích displejích přípravné místnosti 1. legie, když senzor znovu zacvrlikal na poplach.

O dvě minuty později už byl v hangáru v plné zbroji, s blasterovou karabinou v ruce a v duchu sám se sebou uzavíral sázku o to, kam okolnosti a rozmar osudu umístí jeho první výstřel. Doběhl k *Darkhawku* a obešel příd.

Tam našel malého Noghriho, jak klidně stojí na palubě pět metrů od plavidla bedlivě stráženo seržantem Dravem a vojačkou Morrtic. Morrtic, jak si Kimmund všiml, držela pod paží další stormtrooperskou přílbu. „Kde jste ho našli?“ zeptal se Kimmund.

„Přímo tady, pane,“ odpověděl Drav ponuře. „Stál před průlezem.“

„A předstíral, že se tu jen prochází,“ dodala Morrtic.

Kimmund zaměřil pozornost na Noghriho. Malý humanoid s šedou kůží a řadou růžků táhnoucích se z čela nahoru se ohlédl na velitele stormtrooperů se svým obvyklým zamračeným výrazem. Ruce mu volně splývaly podél boků, ale Kimmund ho už viděl cvičit s bojovou holí, kterou měl pověšenou na zádech, a věděl, že by ji mohl popadnout s oslepující rychlostí.

Se třemi stormtrooperi stojícími v trojúhelníkové formaci okolo něj si Kimmund skoro přál, aby to zkusil. Zvláště když jeho zamrače-

nému výrazu dominoval pohled, v němž byla skoro určitě samolibost. „No?“ protáhl.

„No?“ zopakoval Rukh skřípavým hlasem.

„Co tu děláš?“

„Tohle je loď mého pána,“ prohlásil Rukh. „Můžu si jít, kam se mi zlíbí.“

„*Chimaera* je loď velkoadmirála Thrawna,“ opravil ho Kimmund kousavě. „Lambda lorda Vadera a *Darkhawk* ne. Varovali tě, aby ses od nich držel dál.“

„Vaši vojáci vám potvrdí, že jsem nebyl uvnitř,“ řekl Rukh. „Jen do toho. Zeptejte se jich.“

Kimmund přesunul pozornost k Dravovi. „Tak co?“

„Byli jsme tu deset vteřin po spuštění alarmu,“ připustil seržant. „Pokud *byl* uvnitř, nemohlo to být víc než zazvonit a utéct.“

„Vážně?“ zabručel Kimmund a pohlédl opět na Rukha. „To už jsme se snížili ke školáckým rošťárnám?“

„Snížili jsme se ke slovům,“ řekl Rukh. „Tato jsou moje: mým úkolem je bezpečnost mého pána. Nedovolím, aby ji ohrožovali neznámí.“

„My jsme sotva neznámí,“ prohlásil Kimmund škrobeně. „Jsme 1. legie, osobní stormtroopeři lorda Vadera. Zná nás celé Impérium.“

„Celé Impérium možná,“ pravil Rukh. „Já ne. Ale všechno se doučím.“

„To udelej,“ poradil mu Kimmund. „Jen pamatuj, že až tě příště chytíme v našich transportérech, *budeme* střílet s nastavením na zabítí.“

„Můžete to zkusit,“ nedal se Rukh. „Nic proti vám nemám. Ale budu dělat svou práci.“ Věnoval Kimmundovi hlubokou a zřetelně sarkastickou úklonu, pak se otočil a odkráčel na krátkých nohou k východu z hangáru.

„Máme jít za ním, pane?“ zeptal se Drav.

„Ne,“ zavrtěl hlavou Kimmund. „Bohužel má pravdu – Thrawn mu *dal* svobodu pohybu po celé *Chimaeře*. Lordu Vaderovi se snad povedlo vyjasnit situaci kolem *našich* lodí.“ Pokynul k přilbě v Morrtičině ruce. „Co je to?“

„To použil ke spuštění alarmu,“ sdělila mu Morrtic a podržela přilbu výš, aby si ji mohl prohlédnout zblízka. „Zřejmě stál tady a hodil ji průlezem do senzorového pole.“

Kimmund se zamračil a zapnul optická vylepšení ve své přilbě. Byla to –? „Ta je *Jidova*?“

„Ano, pane,“ potvrdila Morrtric mrzutě. „A ano, byla pořád ještě v elektrodílně na zádi a čekala na výměnu komunikátoru.“

„A jak se tam Rukh dostal a odnesl ji?“

Morrtric pohlédla na Drava. „Nemáme poněti, pane,“ připustil Drav.

„Nemáte poněti?“

„Nepoužil tu svou elektrohůl, aby zkratoval senzory,“ poznamenala Morrtric. „Kontrolovala jsem je.“

„A co ten jeho zatracený trik s osobním maskováním?“ chtěl vědět Kimmund. „Zjistil vůbec Sampa, jak ta věc funguje?“

„Ano, podíval se tomu na parametry,“ přisvědčil Drav. „Dost to připomíná Sinrichův optický defázovač, ale má to úplně jinou koncepci. Zdá se, že je to omezené na tři minuty od nabití, nefunguje to na lidech – potřebuje to vodivost, kterou má dvouvrstvá noghrijská kůže nebo tak něco – a po aktivaci to nezakrývá nic, co se přidá dodatečně.“

„V tom posledním je klíč,“ pokračovala Morrtric. „Sampa sestrojil udělátko, které při spuštění hmotnostních senzorů v podlaze rozpráší drobné trpytky odrážející mikrovlny. Až to bude mít Rukh na sobě, najdeme ho všude, kam půjde.“

„Skvělé,“ odušil Kimmund. „Takže to znamená, že na palubu vůbec nevyšel. Gratuluju.“

„Jo,“ zabručela Morrtric a obracela Jidovou přilbu v dlaních. „Projedme teď celou loď a najdeme, kudy se tam prohrabal.“

„Ano, to udělejte,“ ucedil Kimmund a zlostně hleděl na zatoulanou přilbu, „protože až mi příště zkříží cestu, někdo umře. Ideálně Rukh, ale když to nebude on, umře ten, komu proklouzne. A nebudu to já, kdo to provede. Bude to lord Vader.“

Podíval se přes hangár a bojoval s touhou zvednout karabinu a na místě střílet drzého Noghriho do zad. „Rozhlaste to, seržante. Ať to všichni vědí.“

* * *

Chimaera letěla reálným prostorem dvě hodiny, než Thrawn nařídil Faro, aby znovu zkusila skočit do hyperprostoru.

A ani teď se to nepovedlo.

„Skoro jako by někde poblíž byl interdikční křižník, pane,“ řekla Thrawnovi, když hvězdný destruktor pokračoval ve své cestě temnotou

reálného prostoru ozářenou hvězdami. „Ale není možné, aby tak velký křižník, který by to zvládl, nebyl v dosahu radarů.“

„Leda by byl maskovaný,“ ozval se za nimi hluboký hlas.

Faro sebou trhla. Vader je požádal, aby ho upozornili, až se *Chimaira* dostane za tuto záhadnou překážku. Pochopila to tak, že Temný pán bude pryč do té doby, než mu zpráva přijde.

Zjevně se začal nudit.

„Můj pane,“ uvítal Thrawn Vadera klidně. „Mám za to, že by nebylo možné mít současně zapnutý generátor gravitace a maskovací zařízení. Tato dvě pole se navzájem ruší.“

„Možná byla vynalezena nová technologie,“ oponoval Vader. „Věda v Neznámých oblastech může být odlišná od té naší.“

„Technologie mohou být zajisté odlišné,“ přikývl Thrawn. „Věda samotná spíš ne. Některé zákony jsou obecně platné.“

„Možná,“ uznal Vader. „Každopádně se zdá, že jsme v patové situaci. Jaké řešení navrhuje?“

Thrawn zůstal zticha ještě další okamžik. Faro si všimla, jak se jeho pohled přesouvá mezi mořem hvězd, mapou oblasti a přiblíženým plánem jejich současné hyperprostorové trasy. „Pokud nemůžeme letět po existující cestě, musíme si prorazit novou,“ prohlásil. „Komodorko Faro, změňte kurz o čtyřicet stupňů doleva.“

„Je tu snad nějaká další cesta, kterou Impérium nezná?“ zeptal se Vader.

„O žádné v této oblasti nevím,“ odpověděl Thrawn. „Můžeme buď vyslat průzkumnou loď, aby pro nás zmapovala cestu, anebo pokračovat stejnými krátkými skoky sami. Druhá možnost se zdá efektivnější.“

„To zabere čas,“ varoval Vader a v jeho tónu se objevil osten hrozby. „Císařovým pokynem bylo postupovat co nejrychleji.“

„Letět po hyperprostorové trase se ukázalo jako bezúspěšné,“ upozornil Thrawn. „Pokračovat takto dál by nejspíše znamenalo ještě větší ztrátu času.“

„Pokud ovšem už nejsme u konce té překážky.“

Thrawn naklonil hlavu. „Kormidelníku?“ zavolal. „Předějte na světelnou rychlost.“

„Ano, admirále.“

Faro se otočila k průzoru a zapřela se. Hvězdy se protáhly do čar –

A s kašlavým hlubokým tónem zvuku hyperpohonu, který naznačoval selhání skoku, se opět smrštily na hvězdy.

Faro by se v přítomnosti nadřizených důstojníků neodvážila zaklít, ale neměla k tomu daleko.

„Zajímavé,“ zašeptal Thrawn. Pokud ho neúspěch zneklidnil, nedal to najevo v hlase ani ve tváři. „Komodorko, otočte *Chimaeru* čtyřicet stupňů na levobok.“

„Ano, pane,“ potvrdila Faro. „Mohu něco navrhnout?“

„Váš admirál vám dal rozkaz,“ upozornil ji Vader.

„Pokračujte, komodorko,“ vyzval ji Thrawn klidně.

Faro cítila, jak se jí stahuje hrdlo. Vaderův komentář podtrhávající Thrawnův povel byl vlastně dalším rozkazem. Hodlal ho Thrawn prostě ignorovat? „Provedla jsem výpočty, pane,“ pokračovala spěšně, zvědavá, zda ji Vader přeruší. Nebo hůř. „Cestovat na Batuu jednotlivými skoky zabere zhruba třicet devět hodin. Pokud místo toho poletíme na Mokivj, můžeme se odtamtud vydat na Batuu jinou hypertrasou, čímž ušetříme čtrnáct až patnáct hodin.“

Thrawn naklonil hlavu. „Ukažte mi to.“

Faro natukala cestu do displeje a obrnila se proti Vaderově nevyhnutelné otázce na to, jaká trasa může spojovat takové dva nevýznamné světy.

A byla by to naprosto opodstatněná otázka. Podle navigačních map taková cesta existovala, ale byla ještě hůře definovaná – nemluvě o tom, že byla ještě méně používaná – než ta, po níž *Chimaera* letěla na Batuu. Pokud by stejná chyba, která je odklonila z hyperprostorové trasy na Batuu, ovlivnila také cestu z Mokivje na Batuu, mohli se ocitnout ve stejné situaci, v jaké byli právě teď.

Avšak zdálo se, že pro jednu nemá Temný pán co říct.

„Výborný nápad, komodorko,“ pochválil ji Thrawn. „Nastavte kurz na Mokivj.“

„Ano, pane.“ Faro se obrátila ke stanovišti kormidelníka, zachytila pohled důstojníka, který tam seděl, a přikývla. Opětoval kývnutí na znamení přijetí rozkazu a obrovská válečná loď se začala stáčet na pravobok.

„Jedenáct,“ řekl Vader.

Thrawn se k němu otočil. „Jak prosím?“

„Ušetříme nejvýš jedenáct hodin,“ upřesnil Vader.

„Souhlasím,“ přikývl Thrawn. „Ale pořád se to vyplatí.“

„Možná,“ zasupěl Vader. „Ještě uvidíme.“

* * *

Jak Vader očekával, měl pravdu. Cesta jednotlivými skoky na Mokivj zabrala o tři hodiny déle, než odhadovala komodorka Faro, čímž ušetřili přesně tolik, kolik vypočítal.

Nechtěl letět na Mokivj. Nepřál si ho spatřit.

Ale přesto tu byli, na dohled od planety...

„Analýzu, komodorko,“ požádal Thrawn tiše, když *Chimaera* oblékala planetu ke vstupnímu bodu na zamýšlenou hyperprostorovou trasu.

„Je to záhada, pane,“ sdělila Faro a zamračila se na svůj datapad. „Nevím o žádné katastrofě, kromě nárazu komety nebo ohromné sopečné erupce, která by mohla způsobit tak rozsáhlou devastaci. Ale nenašla jsem žádné důkazy ani o kometě, ani o činných sopkách.“

Vader hleděl průzorem. Na obrovských pásech planetárního povrchu, tam, kde se kdysi rozkládaly svěží louky a lesy, byly nyní holé pláňe a pouště pouze s několika ostrůvky zeleně, které jako jediné ještě vzdorovaly postupující zkáze. Většinu oblohy pokrývaly mraky: žádné bílé nadýchané obláčky ani šedé vrstevnaté bouřkové mraky, ale zaka-boněná masa, která nepropouštěla sluneční svit a neslibovala nic jiného než temnotu a chlad.

„Možná to bylo ještě něco ničivějšího než kometa,“ uvažoval nahlas Thrawn. „Komandérko Hammerly, kolik jste zachytila měsíců?“

„Měsíců, pane?“ zopakovala zmateně Hammerly.

Vader se k ní otočil. Opět jeden z Thrawnových podřízených zpochybňoval rozkazy. Možná bylo načase jim připomenout nutnost okamžitě a bezvýhradně poslušnosti. „Ano, pane – měsíců,“ dodala spěšně Hammerly.

Vader pohlédl na Thrawna. Nic nenaznačovalo, že by uvažoval o potrestání komandérky, nebo alespoň o slovním pokárání, za zpochybňování rozkazů. Vlastně to vypadalo, že pouze čeká na její odpověď.

V duchu nad tím zavrtěl pohrdavě hlavou. Možná že nedostatek patriční disciplíny admirálových podřízených byl důvodem, proč mu rebelové na Atollonu unikli.

„Mělo by jich být deset,“ pokračoval Thrawn. „Šest je relativně malých, ale čtyři jsou dost velké na to, aby je gravitace vytvarovala do kulovitých těles.“

„Co na tom záleží?“ chtěl vědět Vader. Zaklesl si palce za opasek a ucítil osvěžující přítomnost zavěšeného světelného meče.

„Během našeho průletu touto soustavou tu není mnoho jiného, čím bychom mohli zaměstnat naši pozornost,“ podotkl Thrawn. „A kromě toho jsem zvědav, jak úplné jsou archivy *Chimaery*.“

Byla to dostatečně rozumná opověď přednesená mimořádně rozumným tónem.

Ale Vader se nedal ošálit. Za vším, co velkoadmirál Thrawn dělal, byl nějaký smysl, skrytý plán, podnět či intrika. Znovu ucítil přítomnost svého meče...

„Odpusťte, admirále, ale tolik jsme jich nezachytili,“ řekla Hammerly a zamračila se na svůj panel. „Napočítala jsem pouze šest měsíců, z nichž jen jeden je kulovitý.“

„Další čtyři musejí být na odvrácené straně planety,“ usoudil Vader s narůstající netrpělivostí. *Tohle* bylo zjevné.

„Nemyslím si, můj pane,“ oponoval Thrawn. „Všimněte si vrstvy gravitačních interakcí, kterou komandérka Hammerly zobrazila na displeji. Nenaznačuje žádná další významná tělesa v této planetární soustavě.“

Vader se podíval na vrstvu. Výpočty sám provést nemohl – k tomu sloužili droidi –, ale závěry senzorové důstojnice byly rozepsány ve spodní části displeje. „Chcete říct, že chybějící měsíce spadly na povrch?“ zeptal se.

„Nepřavděpodobné,“ odpověděl Thrawn s tichým napětím v hlase. „Čtyři tělesa této velikosti by proměnila Mokivj na hořící peklo zemětřesení a lávy.“

Jako je Mustafar, pomyslel si Vader. „Tak kde tedy jsou?“

Thrawn pomalu zavrtěl hlavou. „To je záhada, kterou musíme vyřešit.“

„Ne,“ zahřměl Vader.

Můstku se zmocnilo náhlé ticho. „Co prosím, můj pane?“ zeptal se Thrawn pečlivě modulovaným hlasem.

„Nejsme tu proto, abychom řešili nějaké nahodilé záhady,“ prohlásil pevně Vader. „Jsme tu, abychom vypátrali narušení, které vycítil císař. Jen to a nic jiného.“

„Ovšem,“ souhlasil Thrawn. „Možná však přijdeme na to, že tyto dvě věci spolu souvisejí.“

„A souvisejí?“

„To já nevím, můj pane,“ přiznal Thrawn.

Dlouhou chvíli na něj Vader hleděl a snažil se přečíst cizincovy myšlenky. Ale pokud byla za těma žhnoucíma rudýma očima ukryta faleš, nedokázal ji vycítit. „Vydejme se tedy na cestu,“ pravil.

„Ovšem, můj pane.“ Thrawn se otočil k Faro. „Komodorko, jakmile bude pro nás připravena hypertrasa, vyrazíte plnou rychlostí k Batuu.“

„Ano, pane,“ potvrdila Faro.

Chiss se otočil zpět k Vaderovi. „Rád bych podotkl ještě jednu věc, lorde Vadere. Pokud císař cítí nějakou přítomnost v této části vesmíru, může tatáž přítomnost cítit *vás*.“

To už Vadera napadlo. Mnohokrát. „Možná,“ připustil. „Ale cítit nemusí nutně znamenat být připraven.“

„Ne,“ přitakal Thrawn tiše. Možná se i velkoadmirál ohlížel do vzdálené a nepřilíší příjemné minulosti. „To nemusí.“

KAPITOLA 2

„Něco ti povím, R2,“ řekl ponuře Anakin, když odpojil svůj interceptor Eta-2 třídy *Actis* z dokovacího prstence hyperpohonu. „Jestli se Padmé něco stalo, někdo na Batuu se bude vážně *hodně* divit.“

R2-D2 zacvrlikal na souhlas. To byla jedna ze skvělých věcí na R2-D2, pomyslel si Anakin, když manévroval s Actisem od prstence k planetě pod nimi: ochota malého droida za každou cenu následovat svého pána i na těch nejtěžších a nejnebezpečnějších cestách.

Zde bylo prvořadým problémem správnou cestu vůbec *najít*.

Obvykle se tím trápit nemusel. Ve vesmíru byly separatistické flotily velké a zřetelné a na zemi bylo vždy dost kouře a blasterové palby, které celkem jasně označovaly klíčová místa. I v těch zřídkačích případech, kdy se na místo dostaly republikové síly jako první, našli na povrchu obvykle někoho, kdo je dovedl tam, kde se schylovalo k projevům nepřátelství.

Nic z toho však zřejmě nebyl případ Batuu. Ta planeta však byla zoufale zaostalá a na senzorech se mu zobrazilo pouze několik osad a malých obchodních komunit. Zpráva, kterou Duja poslala Padmé, uváděla jako místo setkání jedno z větších sídel, osadu Černá věž. Pokud tam ženy nebudou, Anakin se hodlal přesouvat od osady k osadě, dokud je nenajde.

R2-D2 už zadal souřadnice. S posledním pohledem na navigační displej Anakin nasměroval *Actis* k obzoru a přidal motoru energii –

Najednou R2-D2 varovně zatrylkoval. „Co se děje?“ zeptal se Anakin a zamračil se při pohledu na zadní displej.

A ucítil svědění na zátylku. Byla tam loď, velká jako střední frachták, avšak neznámé konfigurace.

Usadila se na oběžnou dráhu přímo vedle jeho prstence hyperpohonu.

Nebylo pochyb, jak by měl Anakin zareagovat. Prstenec pro něj představoval jedinou cestu ze soustavy. Pokud by ho vetřelec ukradl – nebo ještě hůř, zničil –, uvízl by tu Anakin do té doby, než by se mu povedlo odeslat zprávu na Coruscant. S prudkým škubnutím řídicí páky stíhačku ostře otočil a udělal 360stupňový obrat, aby se ujistil, že v okolí nečihají žádná překvapení.

Zdálo se, že on a vetřelec jsou sami. Vyrovnal dráhu letu, ujistil se, že R2-D2 má laserové kanony v provozu a připravené, a ťukl do komunikátoru. „Neznámá loď, tady je generál Anakin Skywalker z Galaktické republiky,“ představil se. „Identifikujte se a sdělte důvod své přítomnosti.“

Nic. Možná nekomunikovali na žádné ze standardních republikových frekvencí.

Nebo, a to bylo v těchto končinách pravděpodobnější, neovládali galaktický basic.

Anakin sešpulil rty a probíral se v duchu seznamem obchodních jazyků. Velmi dobře ovládal huttštinu a obchodní jazyk Jawů, ale Batuu leželo dost stranou sféry vlivu Huttů. Meesecaulřtina? Na tu už byl trochu moc daleko, ale nic lepšího neměl. „Neidentifikovaná loď, tady je generál Anakin Skywalker z Galaktické republiky,“ představil se znovu, usilovně se přitom snažil přimět svá ústa vyslovovat správně meesecaulřská slova a doufal, že nepopletl gramatickou strukturu. „Ohrožujete republikové vybavení a narušujete republikovou misi. Nařizuji vám, abyste se stáhli a identifikovali.“

„Zdravím vás,“ ozval se klidný hlas ve stejném jazyce. „Představil jste se jako generál *Skywalker*?“

„Ano,“ potvrdil zamračeně Anakin. „Proč? Slyšel jste snad o mně?“

„Ne, vůbec ne,“ odvětil ten druhý. „Jen mě to překvapilo. Dovolte, abych vás ujistil, že nechci uškodit vám ani vašemu vybavení. Jen jsem se chtěl podívat zblízka na toto zajímavé zařízení.“

„To rád slyším,“ řekl Anakin. „Tak jste se podíval. Stáhněte se, jak jsem vám nařídil.“

Nejprve se nedělo nic. Pak loď beze spěchu odplula od prstence. „Smím se zeptat, co do této části vesmíru přivádí vyslance Republiky?“ vyzvídal vetřelec.

„Smím se zeptat, co je vám po tom?“ odsekl Anakin. Nebylo to zrovna zdvořilé, ale na zdvořilosti neměl náladu. Každou minutu, kterou tu ztrácel ukázněváním tohoto slídila, mohl věnovat pátrání po Padmé. „Můžete se kdykoli zase vydat na cestu.“

„Na cestu?“

„Pokračovat v letu,“ upřesnil Anakin. „Letět tam, kam jste měl namířeno předtím, než jste se zastavil u mého prstence hyperpohonu.“

Další ticho. Cizí loď k Anakinově rozladění zastavila svůj boční pohyb a srovnala rychlost s prstencem hyperpohonu ve vzdálenosti sta metrů. To bylo na jeho vkus pořád moc blízko. „Ano, mohl bych pokračovat v cestě,“ odpověděl vetřelec. „Ale mohlo by pro mě být přínosnější pomoci vám na vaší výpravě.“

R2-D2 zmateně zašvitořil.

„Už jsem vám řekl, že jsem na republikové misi,“ připomněl mu Anakin. „Není to žádná výprava.“

„Ano, vybavuji si vaše slova,“ ujistil ho vetřelec. „Ale lze jen těžko uvěřit tomu, že by Republika ve válečném stavu poslala na misi samotného muže v samotné stíhačce. Zdá se mi pravděpodobnější, že se vydáváte na nějakou soukromou výpravu.“

„Jsem na misi,“ procedil mezi zuby Anakin. Tohle už začínalo být *vážně* otravné. „Vyslal mě sem sám nejvyšší kancléř Palpatine.“ Ne že by Palpatine vůbec věděl, že Anakin je tady, natož aby jeho misi schválil. Ale pokud cizinec slyšel o klonových válkách, určitě slyšel i o Palpatinovi a zmínka kancléřova jména mohla přidat jistou váhu na jeho stranu konverzace. „A na tohle nemám čas.“

„Souhlasím,“ řekl ten druhý. „Možná by bylo nejlepší, kdybych vám ukázal místo, kde se nachází loď, kterou hledáte.“

Anakin sevřel v rukou knipl. „Vysvětlete,“ řekl tiše.

„Vím, kde přistál ten Nubian,“ pravil vetřelec. „A vím, že pilot je pryč.“ Anakin zaskřípal zuby. „Takže jste zachytil soukromé vysílání?“

„Mám své zdroje informací,“ vyhnul se odpovědi stále klidný vetřelec. „Tak jako vy, i já hledám informace o té lodi a dalších věcech. A tak jako vy jsem i já sám bez prostředků k úspěšnému pátrání. Možná

ve spolenectví s republikovým generálem dokážu najít odpovědi, které hledáme oba.“

„Zajímavá nabídka,“ zhodnotil Anakin. A teď už byl konečně dost blízko. Zhluboka se nadechl a zapátral v Síle.

Vetřelec nebyl člověk, ačkoli to už Anakin uhodl předtím. Byl však z druhu blízkého člověku, což bylo i mnoho jiných ras v Republice.

Jenže struktura jeho mysli nebyla podobná ničemu, s čím se Anakin kdy setkal. Byla jasná a dobře uspořádaná, myšlenkové vzorce plynuly hladce a přesně skoro jako u vědců či matematiků. Avšak obsah těchto proudů a tlumené emoce, které je provázely, byly naprosto nesrozumitelné. Připomínaly přesně uspořádanou sestavu neznámých čísel.

Také nebyl sám. Na palubě byl ještě druhý nečlověk.

„Říkáte, že jsme tu jen my dva?“ pokračoval Anakin a zaměřoval pravděpodobné místo, kde měla loď hyperpohon. Pokud bude vetřelec lhát o tom, že je sám, bude nejspíš lhát i o jiných věcech.

Nebo ještě hůř, nejpravděpodobnější důvod, proč by lhal o Padméině lodi, byl ten, že se sám nějak účastnil na jejím zmizení. Pokud to tak bylo, měl by ho tu Anakin udržet, než získá nějaké *skutečné* odpovědi.

„Ano,“ odpověděl vetřelec. „Plus samozřejmě moje pilotka a váš droid.“

Anakin se s prstem na spoušti zastavil. „Nezmínil jste svoji pilotku.“

„Ani vy jste nezmínil svého droida,“ upozornil vetřelec. „A protože se ani jeden nepřipojí k našemu vyšetřování, myslel jsem si, že se do naší diskuse nepočítají.“

„R2 mě na misích obvykle doprovází.“

„Vážně?“ podivil se vetřelec. „Zajímavé. Nebyl jsem si vědom, že navigační přístroje mají i jiná využití. Uzavřeme tedy spolenectví?“

Anakin zlostně hleděl na cizí loď. Jestliže ta druhá bytost byla skutečně jen pilotka, pak to možná nebyla ani tak lež, jako spíš upřímně opomenutá informace. Dokonce i teď, po letech bojů, v Republice stále existovali politici, kteří odmítali přijmout klony za opravdové lidské bytosti. Možná tato konkrétní kultura z nějakých neznámých důvodů také vnímala piloty jako občany druhé kategorie. „A jaké odpovědi tedy hledáte vy?“

„Přál bych si lépe pochopit konflikt, do kterého jste zataženi,“ vysvětloval vetřelec. „Přál bych si dostat odpovědi na to, co je dobré a co špatné, co je řád a co chaos, jaké jsou přednosti a slabiny, co je důvod a co reakce.“ Hlas se na chvíli odmlčel, a když se opět ozval, zazněla

v něm jakási nová formálnost. „Ptal jste se na mou totožnost. Teď už vám ji mohu sdělit. Jsem velitel Mitth'raw'nuruodo, důstojník Expanzní obranné flotily, služebník Chisské ascendance. Jménem svého lidu vás žádám o pomoc při obeznamování se s touto válkou, než se její plameny rozšíří i na naše světy.“

„Chápu,“ přikývl opatrně Anakin. Už od pradávna kolovaly zvěsti o ohromných civilizacích ukrytých za hranicemi Divokého vesmíru. Byla snad tato Chisská ascendance jednou z nich?

A pokud ano, dala by se přesvědčit, aby vstoupila do války na straně Republiky? Už jen kvůli té možnosti by možná stálo za to se s tímto Mitth'raw'nuruodem dohodnout. „Dobrá,“ řekl. „Jménem kancléře Palpatina a Galaktické republiky vaši nabídku přijímám.“

„Výborně,“ pravil Mitth'raw'nuruodo. „Možná byste měl začít tím, že mi řeknete skutečný účel vaší výpravy.“

„Myslel jsem, že už to víte,“ podivil se Anakin a svědění na zátylku se vrátilo. „Víte o Padméině lodi.“

„Ten Nubian?“ Nastala krátká odmlka a Anakin jaksi nabyl dojmu, že Mitth'raw'nuruodo pokrčil rameny. „Design a pohonný systém nejsou podobné ničemu, s čím jsem se v této oblasti setkal. Vaše loď vykazuje podobné vlastnosti. Bylo logické, že jeden příchozí cizinec hledá druhého.“

„Aha.“ Pokud měl Mitth'raw'nuruodo něčeho nadbytek, uvažoval Anakin, byly to rychlé a rozumné odpovědi. „Máte pravdu, Nubian je jedna z našich lodí. Převážela republikovou velvyslankyni, která sem přiletěla vyzvednout zprávy od jednoho informátora. Když se nám neozvala, byl jsem vyslán ji najít.“

„Chápu,“ přitakal Mitth'raw'nuruodo. „Byl ten informátor důvěryhodný?“

„Ano.“

„Jste si tím jist?“

„Velvyslankyně si jistá byla.“

„Pak je zrada nepravděpodobná. Kontaktoval vás informátor?“

„Ne.“

„V tom případě jsou nejpravděpodobnější scénáři nehoda nebo zajetí,“ usoudil Mitth'raw'nuruodo. „Abychom zjistili, který z nich to byl, musíme se vypravit na povrch.“